

Vec C-795/23

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

21. december 2023

Vnútroštátny súd:

Bundesgerichtshof

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

21. december 2023

**Žalované, odporkyne a navrhovateľky v konaní o opravnom prostriedku
„Revision“:**

konektra GmbH

LN

**Žalobkyňa, navrhovateľka a odporkyňa v konaní o opravnom prostriedku
„Revision“:**

USM U. Schärer Söhne AG

Predmet konania vo veci samej

Smernica 2001/29/ES – Autorské právo – Pojem „dielo“ – Preskúmanie originality

Predmet a právny základ návrhu

Výklad práva Únie, článok 267 ZFEÚ

Prejudiciálne otázky

1. Existuje v prípade diel úžitkového umenia taký vzťah pravidla a výnimky medzi ochranou podľa dizajnového práva a autorského práva, že pri skúmaní originality týchto diel podľa autorského práva je nutné klásť vyššie požiadavky na slobodné tvorivé rozhodnutia tvorcu ako v prípade iných typov diel?
2. Má sa pri posudzovaní originality podľa autorského práva vychádzať (aj) zo subjektívneho pohľadu tvorcu na tvorivý proces a predovšetkým musí tvorca vedome prijímať slobodné a tvorivé rozhodnutia, aby sa mohli považovať za slobodné a tvorivé rozhodnutia v zmysle judikatúry Súdneho dvora Európskej únie?
3. Ak v rámci posudzovania originality treba v rozhodujúcej miere vychádzať z toho, či a do akej miery našla umelecká tvorba v diele objektívny výraz: Možno pri tomto posudzovaní zohľadniť aj okolnosti, ktoré nastali po vytvorení dizajnu a ktoré sú rozhodujúce pre posúdenie originality, napríklad prezentácia dizajnu na umeleckých výstavách alebo v múzeách alebo jeho uznanie v odborných kruhoch?

Citované predpisy práva Únie

Smernica 2001/29/ES Európskeho parlamentu a Rady z 22. mája 2001 o zošúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, 22. 6. 2001, s. 10; Mim. vyd.: 17/001, s. 230), predovšetkým článok 2 písm. a), článok 3 ods. 1 a článok 4 ods. 1

Citované vnútroštátne predpisy

Urheberrechtsgesetz (zákon o autorskom práve, Nemecko; ďalej len „UrhG“), predovšetkým § 2 ods. 1 bod 4, ods. 2

Zhrnutie skutkového stavu a konania

- 1 Žalobkyňa je výrobcom modulárneho systému nábytku, ktorý už desaťročia predáva pod názvom „USM Haller“, v ktorom sú pochrómované okrúhle rúrky s vysokým leskom zostavené do rámu pomocou guľatých spojovacích uzlov. Do rámu možno vkladať rôznofarebné kovové plné plochy (tzv. panely). Takto vytvorené korpusy sa podľa potreby dajú kombinovať a montovať na seba alebo vedľa seba.
- 2 Žalovaná v prvom rade (ďalej len „žalovaná“), ktorej konateľom je žalovaná v druhom rade, ponúka prostredníctvom svojho internetového obchodu náhradné diely a rozširujúce komponenty pre nábytkový systém USM Haller, ktoré tvarom a prevažne aj farbou zodpovedajú originálnym komponentom žalobkyne. Po tom, ako sa žalovaná pôvodne obmedzovala výlučne na obchod s náhradnými dielmi, zmenila v rokoch 2017/2018 dizajn svojho internetového obchodu, v ktorom sú uvedené všetky komponenty potrebné na zostavenie kompletného nábytku USM Haller. Žalovaná na svojej internetovej stránke používa na reklamu aj obrázky zmontovaného nábytku. K jej dodávkam nábytku sú priložené montážne pokyny, ktoré vysvetľujú, ako zostaviť kompletne kusy nábytku. Svojím zákazníkom ponúka servis pri montáži, pri ktorom sa z jednotlivých dodaných dielov u zákazníka poskladá kompletný nábytok.
- 3 Podľa názoru žalobkyne ide v prípade nábytkového systému USM Haller o dielo úžitkového umenia, ktoré je chránené autorským právom, ale v každom prípade ide o výsledok, ktorý je chránený právom hospodárskej súťaže pred napodobovaním. Nový dizajn internetového obchodu žalobkyňa považuje za nové zameranie obchodného modelu žalovanej, ktorého cieľom je už ponúkať nielen náhradné diely pre nábytkový systém žalobkyne, ale vyrábať, ponúkať a distribuovať vlastný systém nábytku, ktorý je totožný s jej nábytkovým systémom. Domnieva sa, že žalovaná tým porušuje autorské práva k jej nábytkovému systému a že v každom prípade ide o nedovolené napodobovanie v zmysle práva hospodárskej súťaže.
- 4 Žalobkyňa podala proti žalovaným návrh na upustenie od konania, poskytnutie informácií a predloženie finančných výkazov, náhradu poplatkov za výzvu a určenie ich povinnosti poskytnúť náhradu škody. Svoje žalobné návrhy opiera v prvom rade o autorské právo a subsidiárne o ochranu plnenia podľa právnej úpravy hospodárskej súťaže.
- 5 Landgericht (krajinský súd, Nemecko) vyhovel žalobným návrhom, ktoré sa prevažne týkali autorského práva. Odvolací súd (Oberlandesgericht Düsseldorf [Vyšší krajinský súd Düsseldorf, Nemecko; ďalej len „OLG“], rozsudok z 2. júna 2022 – 20 U 259/20, juris) naopak žalobné návrhy v tomto rozsahu zamietol s odôvodnením, že nábytkový systém USM Haller nie je dielom úžitkového umenia, ktoré je chránené autorským právom v zmysle § 2 ods. 1 bodu 4 a ods. 2 UrhG, pretože nespĺňa požiadavky na dielo podľa novej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie, a vyhovel im len v rozsahu, v akom sa zakladajú na ochrane

diel podľa práva hospodárskej súťaže. Svojím opravným prostriedkom „Revision“ sa žalobkyňa domáha svojich nárokov z autorského práva, zatiaľ čo žalované požadujú, aby súd zamietol žalobné návrhy aj v tom rozsahu, v akom sa zakladajú na práve hospodárskej súťaže.

Zhrnutie odôvodnenia návrhu

- 6 Úspech opravného prostriedku „Revision“ žalobkyne proti zamietnutiu prednostne uplatnených nárokov z autorského práva závisí od výkladu pojmu dielo, ktorý je uvedený v článku 2 písm. a), článku 3 ods. 1 a článku 4 ods. 1 smernice 2001/29. Správny výklad práva Únie nie je vzhľadom na návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý švédsky Svea hovrátt podal Súdnemu dvoru EÚ 20. septembra 2023 pod číslom C-580/23, taký zrejmý, aby neponechával priestor na racionálne pochybnosti (pozri k tomu rozsudok zo 6. októbra 2021, Consorzio Italian Management a Catania Multiservizi, C-561/19, EÚ:C:2021:799, bod 32 a nasl.).
- 7 O prvej prejudiciálnej otázke: Odvolací súd z rozsudku z 12. septembra 2019, Cofemel (C-683/17, EÚ:C:2019:721, bod 51 a nasl.), odvodil, že ochrana úžitkových predmetov podľa autorského práva musí v porovnaní s ochranou dizajnu ostať výnimkou, aby sa nenarušili ciele a účinnosť oboch typov ochrany.
- 8 Vnútroštátny súd sa domnieva, že z vyjadrení v bodoch 50 až 52 rozsudku Cofemel ale nevyplýva, že požiadavky originality potrebné na ochranu ako úžitkového predmetu podľa autorského práva sú v prípade diela úžitkového umenia prísnejšie ako v prípade iných druhov diel. Súdny dvor EÚ konštatoval, že dizajny sa považujú za diela v zmysle smernice 2001/29 vtedy, ak spĺňajú dve podmienky – ktoré v rovnakej miere platia pre všetky predmety spôsobilé požívať ochranu podľa autorského práva. Jednak musia byť pôvodné v tom zmysle, že sú vlastným duševným výtvorom autora, a na druhej strane musia byť vyjadrením tohto výtvoru (rozsudok z 12. septembra 2019, Cofemel, C-683/17, EÚ:C:2019:721, body 29 a 48; pozri aj návrhy generálneho advokáta Szpunara vo veci Cofemel, C-683/17, EÚ:C:2019:363, bod 31; k rozsahu ochrany pozri rozsudok z 1. decembra 2011, Painer, C-145/10, EÚ:C:2011:798, bod 97 a nasl.).
- 9 Podľa názoru vnútroštátneho súdu preto poznámku Súdného dvora EÚ, podľa ktorej kumulácia medzi ochranou dizajnov a ochranou podľa autorského práva prichádza do úvahy iba v určitých prípadoch, netreba chápať normatívne, ale výlučne opisne. Uvádza sa v nej len to, že ochrana jedného a toho istého predmetu ako dizajnu aj ako diela bude v skutočnosti výnimkou, pretože predmet úžitkovej hodnoty bude požiadavky na ochranu podľa autorského práva spĺňať s menšou pravdepodobnosťou ako požiadavky na ochranu dizajnu.
- 10 V prípade úžitkových predmetov, ktoré sa vyznačujú dizajnovými vlastnosťami, ktoré sú podmienené účelom ich použitia, je priestor na umelecké stvárnenie spravidla obmedzený. Preto je v ich prípade v mimoriadnej miere na mieste otázka, či sú umelecky navrhnuté nad rámec ich funkčnosti a či tieto výtvory sú do takej miery originálne, že to odôvodňuje ochranu podľa autorského práva

(Bundesgerichtshof [Spolkový súdny dvor, Nemecko; ďalej len „BGH“], GRUR 2023, 571 [juris bod 15] – osvetlenie vitríny, s odkazmi na ďalšiu judikatúru). Pritom treba vziať do úvahy skutočnosť, že pre ochranu diel úžitkového umenia podľa autorského práva – rovnako ako pre všetky ostatné druhy diel – je nutné požadovať nie príliš nízku úroveň originality dizajnu, najmä vzhľadom na mimoriadne dlhé obdobie ochrany autorských práv (pozri BGHZ [BGH v civilných veciach, Nemecko] 199, 52 [juris bod 40] – narodeninový vláčik; BGH, rozsudok z 29. apríla 2021 – I ZR 193/20, GRUR 2021, 1290 [juris bod 60] = WRP 2021, 1461 – právo architekta na prístup).

- 11 Pri posudzovaní individuálneho charakteru, ktorý je predpokladom ochrany dizajnu (pozri článok 4 ods. 1, článok 6 ods. 1 nariadenia č. 6/2002, článok 3 ods. 2, článok 5 ods. 1 smernice 98/71/ES), je potrebné zohľadniť aj mieru tvorivej slobody – konkrétne slobody dizajnéra pri vývoji dizajnu (článok 6 ods. 2 nariadenia č. 6/2002, článok 5 ods. 2 smernice 98/71). Ochrana dizajnu si – na rozdiel od ochrany podľa autorského práva – nevyžaduje, aby dizajnér využíval svoju tvorivú voľnosť na prijímanie kreatívnych rozhodnutí, ktoré sú odrazom jeho osobnosti. Skôr stačí, ak sa mu podarí vytvoriť dizajn, ktorého celkový dojem sa z pohľadu informovaného používateľa líši od celkového dojmu vyvolaného iným dizajnom, ktorý bol sprístupnený verejnosti (článok 6 ods. 1 nariadenia č. 6/2002, článok 5 ods. 1 smernice 98/71).
- 12 O druhej prejudiciálnej otázke: Odvolací súd uviedol, že podľa judikatúry Súdneho dvora EÚ treba v rozhodujúcej miere vychádzať z úvah tvorcu pri vytváraní predmetu. Pri posudzovaní originality je rozhodujúci subjektívny pohľad tvorcu (pozri k tejto problematike aj návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Svea hovrätt, body 26 až 35). Musí vedome prijímať slobodné tvorivé rozhodnutia, čo je vylúčené, ak je skutočne alebo len zdanlivo viazaný pravidlami, technickými podmienkami alebo inými obmedzeniami. Ani estetika dizajnu nevyplýva nič o tom, či je založený na slobodných tvorivých rozhodnutiach, pretože vyjadrenia tvorcov o tvorivom procese neobsahujú žiadny základ pre predpoklad slobodných tvorivých rozhodnutí.
- 13 Vnútroštátny súd sa naopak domnieva, že aj preskúmanie originality sa musí vykonať objektívne a jednotne pre všetky druhy diel a na základe konkrétneho predloženého diela. Subjektívny pohľad autora v zmysle tvorivého zámeru alebo vedomia slobodných tvorivých rozhodnutí by nemal byť relevantný.
- 14 Súdny dvor EÚ pri definovaní originálu v zmysle vlastnej duševnej tvorby neuviedol, že je na to potrebné „vedomé“ slobodné tvorivé rozhodnutie – ako na tom založil svoje preskúmanie odvolací súd. Naopak podľa judikatúry Súdneho dvora EÚ sa preskúmanie vykonáva na základe okolností, v ktorých je možný tvorivý zámer tvorcu vyjadrený spôsobom, ktorý sa dá objektívne zistiť. Napríklad v prípade písomných správ je originalita dôsledkom výberu, usporiadania a kombinácie slov (pozri rozsudok z 29. júla 2019, Funke Medien NRW, C-469/17, EU:C:2019:623, bod 23 a tam citovaná judikatúra). Z judikatúry Súdneho dvora EÚ sa nedá odvodiť, že okrem konštatovania, že autor urobil

rozhodnutie, ktoré nebolo objektívne určené obmedzeniami, a teda bolo slobodné (tvorivé), je potrebné preukázať, že autor si bol vedomý, že robí slobodné (tvorivé) rozhodnutie v tomto zmysle. Nie je možné vyžadovať ani uvedenie si prijímanie tvorivého rozhodnutia, pretože umelecké výkony možno podávať aj nevedome alebo podvedome.

- 15 Pokiaľ Súdny dvor EÚ v rozsudku *Brompton Bicycle* vychádzal z faktorov a úvah, ktorými sa tvorca riadil pri výbere tvaru výrobku (rozsudok z 11. júna 2020, *Brompton Bicycle*, C-833/18, EU:C:2020:461, bod 35 a nasl.), podľa názoru vnútroštátneho súdu z toho nevyplýva ani to, že domnienka originality predpokladá konštatovanie „vedomého“ tvorivého rozhodnutia tvorca. Z rozsudku vo veci *Brompton Bicycle* skôr vyplýva, že je relevantné, či výsledok tvorivého procesu predstavuje umelecký výkon. Vnútroštátnym súdom teda prináleží, aby určili, či jeho autor formou tohto výberu tvaru výrobku vyjadril svoju tvorivú schopnosť originálnym spôsobom vykonaním slobodných a tvorivých rozhodnutí a vyhotovil výrobok tak, že odráža jeho osobnosť (rozsudok z 11. júna 2020, *Brompton Bicycle*, C-833/18, EU:C:2020:461, bod 34).
- 16 Súdny dvor EÚ sa okrem toho nepriklonil k návrhu generálneho advokáta, aby pojem dielo zohľadňoval okrem charakteristík originality a výrazu tvorby aj ďalšie faktory, napríklad zámer autora (pozri návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Campos Sánchez-Bordona vo veci *Brompton Bicycle*, C-833/18, EU:C:2020:79, bod 92 a nasl.). Súdny dvor EÚ namiesto toho považuje za rozhodujúci faktor pri skúmaní originality existenciu tvorivého priestoru, ktorý ponecháva priestor pre výkon tvorivej voľnosti (rozsudok z 11. júna 2020, *Brompton Bicycle*, C-833/18, EU:C:2020:461, bod 24). Vychádzanie z tvorivého priestoru, ktorý možno určiť na základe objektívnych skutočností, ako je známy súbor foriem alebo technické potreby, slúži práve na objektivizáciu pojmu dielo (pozri Zech, ZUM 2020, 801, 802). Vzhľadom na to, že je ťažké určiť povedomie o využívaní tvorivého priestoru ako interného procesu (Tolkmitt, GRUR 2021, 383, 386), je úlohou vnútroštátneho súdu, aby zohľadnil všetky relevantné skutočnosti predmetného prípadu, tak ako existovali pri tvorbe tohto predmetu (rozsudok z 11. júna 2020, *Brompton Bicycle*, C-833/18, EU:C:2020:461, bod 37), a spravidla musí vyvodiť zámer tvorca pri procese tvorby z výsledku dizajnu a na tento účel môže použiť aj podporné objektívne dôkazy.
- 17 V prospech objektívneho výkladu svedčí právna istota a porovnanie s druhým kritériom na založenie ochrany („vyjadriť“), keď podľa judikatúry Súdneho dvora EÚ existuje potreba odstrániť v rámci procesu identifikácie chráneného predmetu všetky subjektívne prvky, ktoré poškodzujú právnu istotu (rozsudok z 13. novembra 2018, *Levola Hengelo*, C-310/17, EU:C:2018:899, bod 41). Bolo by na škodu právnej istoty a viedlo by to k nespravodlivým výsledkom, ak by každý subjektívny prvok nemal byť vylúčený aj v rámci prvého znaku originality.
- 18 Ak by to záviselo výlučne od subjektívnej predstavy tvorca, na jednej strane – ako ukazujú domnienky odvolacieho súdu v spornej veci – tvorca, ktorý predpokladá, že je viazaný pravidlami alebo obmedzeniami, ale v skutočnosti neurobil tvorivé

rozhodnutia určené pravidlami alebo obmedzeniami, a teda urobil slobodné tvorivé rozhodnutia, by nezískal ochranu podľa autorského práva, hoci z objektívneho hľadiska vytvoril dielo, ktoré si zaslúži ochranu. Takýto výsledok by pravdepodobne nebol zlučiteľný s požiadavkou ochrany duševného vlastníctva podľa článku 17 ods. 2 Charty základných práv EÚ. Na druhej strane tvorca, ktorý predpokladá, že tvorí slobodne a kreatívne, ale v skutočnosti je viazaný pravidlami alebo obmedzeniami, by pre svoj dizajn získal ochranu podľa autorského práva, hoci z objektívneho hľadiska nevytvoril dielo hodné ochrany. To by viedlo k výsledku, ktorý je nezlučiteľný so základmi práva duševného vlastníctva, že každý by si sám mohol podľa vlastného uváženia priznať absolútne práva, ako sú oprávnenia vyplývajúce z autorského práva (pozri A. Nordemann vo Fromm/Nordemann, už citované vyššie, § 2 UrhG bod 16). Aj Svea hovrátt sa obáva, že výklad požiadavky originality, ktorý sa zameriava na tvorivý proces a rozhodnutia autora, by viedol k relatívne nízkym požiadavkám na slobodné a tvorivé rozhodnutia, a to by mohlo viesť k tomu, že by sa autorskoprávna ochrana poskytovala aj predmetom, ktoré by si nezaslúžili klasifikáciu ako diela (Svea hovrátt, rozhodnutie z 20. septembra 2023, body 26 až 28).

- 19 V záujme splnenia hlavného cieľa smernice 2001/29, ktorým je zabezpečiť vysokú úroveň ochrany autorského práva (rozsudok z 29. júla 2019, Pelham a i., C-476/17, EU:C:2019:624, bod 30), je pri určovaní pojmu dielo podľa práva Únie nutné zohľadniť aj okolnosti, ktoré majú vplyv na účinné procesné presadzovanie práv autora. V tejto súvislosti treba vziať do úvahy skutočnosť, že v konaní o porušení autorského práva nesie žalujúci autor dôkazné bremeno o existencii osobného duševného výtvoru. Požiadavka preukázať určitú motiváciu tvorcu by mohla neprimerane zvýšiť požiadavky na ochranu autorských práv (pozri Oberlandesgericht Hamburg, Nemecko, GRUR 2022, 565 [juris bod 39]).
- 20 Kritérium založené na predstave tvorcu by bolo zaťažené ťažkosťami, ktoré sa pravidelne vyskytujú pri subjektívnych prvkoch v rámci zisťovania skutkového stavu. Nehovoriac o tom, že vyhlásenia tvorcu o jeho predstavách pri tvorbe daného predmetu alebo aspoň o existencii náznakov týchto predstáv budú zrejme skôr výnimkou ako pravidlom. Okrem toho sú namieste obavy, že tieto ťažkosti ešte prehĺbi skutočnosť, že vzhľadom na obdobie ochrany autorských práv ide o okamih vytvorenia často pred rokmi alebo – ako v spornom prípade – dokonca pred niekoľkými desaťročiami. Tieto hľadiská sú prekážkou toho, aby vnútroštátne súdy, ktoré sú na to vyzvané, jednotne a právne predvídateľne posudzovali okolnosti dôležité pre ochranu autorských práv.
- 21 Výklad pojmu originality, ktorý vnútroštátny súd považuje za správny, na rozdiel od toho závisí od objektívnych okolností, ktoré vnútroštátne súdy môžu ľahšie zistiť, ako sú vlastnosti dizajnu alebo celkový dojem diela alebo priestor na umelecké stvárnenie, ktoré treba určiť s ohľadom na predtým uznaný súbor tvarov a technické obmedzenia dizajnu. Na to v zásade stačí, ak žalobca predloží predmetné dielo a uvedie konkrétne prvky dizajnu, z ktorých má byť odvodená ochrana podľa autorského práva. V prípade úžitkových predmetov, pri ktorých sú možnosti umelecko-estetického stvárnenia spravidla obmedzené, pretože musia

- spĺňať určité technické požiadavky a mať technicky určené dizajnové prvky, musí byť okrem toho presne a jasne uvedené, do akej miery sú umelecky stvárnené nad rámec svojej funkčnej formy (BGH, Nemecko, rozsudok z 12. mája 2011 – I ZR 53/10, GRUR 2012, 58 [juris, bod 24 a nasl.] – „Seilzirkus“ (lanová preliezačka), s odkazmi na ďalšiu judikatúru; BGH, Nemecko, GRUR 2023, 571 [juris, bod 21] – „Vitrinenleuchte“ (osvetlenie vitríny)). Na druhej strane, ak sa žalovaný bráni námietkou, že ochrana je vylúčená alebo rozsah ochrany je obmedzený, pretože autor využil skôr známe formy, je na ňom, aby vysvetlil a preukázal vzťah staršieho diela (BGH, Nemecko, rozsudok z 27. mája 1981 – I ZR 102/79, GRUR 1981, 820 [juris, bod 25] – „Stahlrohrstuhl“ (stolička z oceľových trubiek) II, s ďalšími odkazmi).
- 22 Pokiaľ ide o estetickú stránku dizajnu, treba poukázať na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie, podľa ktorej okolnosť, že dizajn vyvoláva estetický účinok, neumožňuje sama osebe určiť, či tento dizajn predstavuje duševný výtvor autora, ktorý spĺňa požiadavku pôvodnosti. Dôvody estetickej povahy však môžu byť súčasťou tvorivej činnosti (rozsudok z 12. septembra 2019, Cofemel, C-683/17, EU:C:2019:721, bod 54). Vnútroštátny súd v súlade s tým vychádza z toho, že estetický účinok dizajnu môže (len) odôvodniť ochranu podľa autorského práva, pokiaľ je založený na umeleckom výkone a vyjadruje ho (pozri BGH, Nemecko, GRUR 2023, 571 [juris bod 13] – osvetlenie vitríny, s ďalšími odkazmi). Pokiaľ je estetický účinok dizajnu založený na umeleckom výkone, teda na slobodnom tvorivom rozhodnutí, a vyjadruje ho, závisí aj od stupňa estetického obsahu, či tento dizajn dosahuje úroveň dizajnu, ktorá odôvodňuje ochranu podľa autorského práva.
- 23 O tretej prejudiciálnej otázke: V nemeckom autorskom práve treba pri skúmaní statusu diela použiť jednotlivé údaje, ktoré svedčia v prospech alebo neprospech individuality diela, aby sa dosiahol čo najobjektívnejší a najzrozumiteľnejší výsledok. Ako indikátor možnosti chrániť dielo sa musí vziať do úvahy aj pozornosť, ktorej sa dielu dostalo v odborných kruhoch a medzi širokou verejnosťou; prezentácia diela v múzeách a na výstavách môže tiež poskytnúť informáciu o tom, že kruhy otvorené umeniu ho považujú za umelecký výtvor podliehajúci ochrane podľa autorského práva (pozri BGH, Nemecko, rozsudok z 10. decembra 1986 – I ZR 15/85, GRUR 1987, 903 [juris bod 31] – Le Corbusier-Möbel, s ďalšími odkazmi; OLG München [Vyšší krajský súd Mníchov], GRUR-RR 2011, 54 [juris bod 43]; Dreier in Dreier/Schulze, už citované vyššie, § 2 bod 61 f., s ďalšími odkazmi; BeckOK.UrhR/Rauer/Bibi, už citované vyššie, § 2 bod 102; Leistner, GRUR 2019, 1114, 1120; vyššie citovaný OLG Hamburg, ZUM-RD 2002, 181 [juris bod 83]).
- 24 To, či sa tieto okolnosti môžu po rozsudku vo veci Brompton Bicycle naďalej používať ako nepriame dôkazy, sa javí ako nejasné.
- 25 Súdny dvor EÚ rozhodol, že pri posudzovaní originality je úlohou vnútroštátneho súdu, aby zohľadnil všetky relevantné skutočnosti tak, ako existovali pri tvorbe tohto predmetu, a to bez ohľadu na vonkajšie faktory a faktory, ktoré nastali po

vytvorení výrobku (rozsudok z 11. júna 2020, Brompton Bicycle, C-833/18, EU:C:2020:461, bod 37).

- 26 Vnútroštátny súd však chápe vyjadrenia Súdneho dvora EÚ iba ako vysvetlenie, že na určenie, či existoval dostatočný tvorivý priestor a či ho tvorca použil umelecky, sú relevantné len okolnosti v čase vytvorenia (pozri aj BGH, Nemecko, GRUR 1961, 635, 638, v bode III 4 – stolička z ocelových trubiek I). Podľa toho nie je relevantný predovšetkým neskorší vývoj tvarov. Malo by však byť možné zohľadniť okolnosti, ktoré nastali po vytvorení výrobku, napríklad hodnotenia profesionálnej verejnosti, pokiaľ môžu pomôcť pri posúdení, či predmet predstavoval v čase svojho návrhu vlastnú duševnú tvorbu jeho autora. To umožňuje vnútroštátnym súdom splniť svoju úlohu a zohľadniť všetky relevantné skutočnosti prípadu, tak ako existovali pri tvorbe predmetu (rozsudok z 11. júna 2020, Brompton Bicycle, C-833/18, EU:C:2020:461, bod 37).

PRACOVNÝ DOKUMENT